

ΕΤΟΣ Γ.
ΑΡΙΘ. 25.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1870.

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
ἐκαστ. φύλ. 5

Πρὸς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας μας.

Μὲ τὸ φύλλον τοῦ μηνὸς τούτου ἡ μικρὰ Ἑρ. τῶν Παίδων εἰσέρχεται εἰς τὸ τρίτον ἔτος τῆς ἡλικίας της.

Οἱ μικροὶ τῆς ἀναγνώστῃς εὖρον αὐτὴν, δὲν ἀμφιβάλλομεν, εὐχάριστον, διδακτικὴν καὶ ὠφέλιμον.

Ὁ Συντάκτης της καίτοι πολλὰς χιλιάδας μιλίων μακρὸν τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ ἑπτὰ περίπου μῆνας δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τὸ νὰ μεριμνᾷ καὶ νὰ ἐργάζεται ὑπὲρ αὐτῆς, ὥστε νὰ παρέχῃ εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας της τὴν αὐτὴν καὶ ἔτι περισσοτέραν ὠφέλειαν καὶ εὐχαρίστησιν.

Εἰς τὰς κατὰ τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν περιοδείας τις ἔχει συλλέξει αὐτὸς καὶ προμηθεύσῃ ποικίλα μέσα, ἱστορικὰ, γεωγραφικὰ καὶ ἡθικὰ, εἰκονογραφίας πρωτοφανεῖς καὶ περιέργους καὶ ἀστεῖα καὶ τερπνὰ διηγήματα, ὅπως καμὴ τὸν μικρὸν τοῦτον φίλον τῶν παιδίων τερπνότερον καὶ ὠφελιμώτερον εἰς αὐτὰ κατὰ τὸ ἀρχίζον ἤδη ἔτος 1870.

Ὅπως κατὰ τὰ δύο παρελθόντα ἔτη οὕτω καὶ εἰς τὸ μέλλον ἡ συνδρομὴ θὰ εἶνε *προπληρωτέα*, Ἄνευ τοῦ θροῦ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ ἐξακολουθήσωμεν τὴν ἐκδόσιν της.

Οὐδὲ ἐν φύλλον δὲν θὰ σταλῇ εἰς τὸν μὴ προπληρώσαντα.

Οἱ τῶν Ἐπαρχιῶν συνδρομηταὶ δύνανται νὰ στείλωσι τὴν συνδρομὴν των εἰς γραμματόσημα. Εἰδὲ μὴ ἐπιστολὴ ἀπλὴ δὲν θὰ ληφθῇ οὐδ' ὅλως ὑπ' ὄψιν.

Ὅσοις καμὴ πέντε συνδρομητὰς καὶ ἐξαποστείλῃ τὴν συνδρομὴν των εἰς τὸν συντάκτην θὰ λαμβάνῃ τὸ φύλλον δωρεὰν ἐπὶ ἑν ἔτος.

Εὐχόμεθα εὐτυχὲς νέον ἔτος εἰς ὅλους τοὺς μικροὺς μας φίλους.

Ὁ Συντάκτης

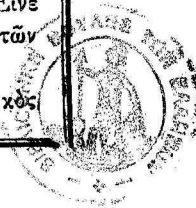
Μ. Α. ΚΑΛΟΠΟΘΑΚΗΣ.

ΟΙ ΔΙΑΛΟΓΙΣΜΟΙ ΤΗΣ ΜΑΡΙΑΣ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΛΟΥ ΠΟΙΜΕΝΟΣ.

(Διὰ τὴν Ἑφημερίδα τῶν Παίδων.)

Πόσον ὠραῖα φαίνονται τὰ χωράφια σήμερον! Εἶνε γεμάτα ἀπὸ ἄνθου. Ἰδοὺ ἀκούω τὸ κελᾶδημα τῶν πτηνῶν εἰς τὸ δάσος.

Ὁ γαλανὸς οὐρανὸς εἶνε ὑπεράνω μου καὶ μαλακός

ἀὴρ φυσᾷ εἰς τὸ πρόσωπόν μου. Ἴδου καὶ εἰς ποιμὴν ἦλθε ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν τῆς μάνδρας καὶ νὰ ὀδηγήσῃ τὰ πρόβατα ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει νερόν καὶ χλόη.

Ἴδου τὰ ὠραῖα ἀρνία πῶς σκιρτοῦν μεταξὺ τῶν προβάτων! Ἴδου ἔν ἀρνάκι, τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ περιπατῇ, ὁ ποιμὴν τὸ παίρνει εἰς τὰς ἀγκάλας τε. Πόσον προσεκτικὰ τὸ φέρει! Εἶμαι βεβαία, ὅτι εἶνε εὐμενὴς καὶ καλὸς ποιμὴν.

Ἡ διδασκάλισσα μὲ εἶπε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ τοῦ Δαβὶδ. Μὲ εἶπεν, ὅτι ἤτό ποτε ποιμὴν προβάτων καὶ ὅτι ἔως μίαν φορὰν ἔν δυστυχὲς ἀρνίον ἀπὸ τὸ στόμα ἑνὸς λέοντος καὶ ἀπὸ τοῦ θυλακίου αὐτοῦ. Ὡς φαίνεται δὲν ὑπάρχουν θηρία εἰς τὴν χώραν ταύτην, ὡς ἤκουσα, ὅτι εἶνε εἰς ἄλλας χώρας, ὥστε τὰ πρόβατα καὶ τὰ ἀρνία εἶνε ἐντελῶς ἀσφαλῆ εἰς τοὺς ἀγρούς. Δύνανται νὰ τρέχουν ἢ νὰ πλαγιάζων χωρὶς κίνενα φόβον. Ὁ Δαβὶδ ἔγραψε τὸν 23ον ψαλμὸν, ὅστις ἀρχίζει οὕτω πως, «Ὁ Κύριος εἶνε ὁ ποιμὴν μου, δὲν θὰ στερηθῶ οὐδενός.»

Ὁ πατὴρ μου συχνὰ μὲ ἀκούει ἀναγιώσκουσας τοὺς ψαλμοὺς, μὲ εἶπε δὲ, ὅτι ὁ Δαβὶδ ἦτον «ὁ γλυκὺς ψαλμωδὸς τοῦ Ἰσραὴλ», ἵσως διότι ἔγραψε τούτους πολλοὺς γλυκεῖς ψαλμοὺς καὶ συνειθίξε νὰ τοὺς ψάλλῃ. Μανθάνω ἕνα στίχον ἐκ τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς καθὲ πρωὶ καὶ τὸν λέγω εἰς τὴν μητέρα μου.

Ὁ στίχος τὸν ὁποῖον ἔμαθα σήμερον τὸ πρωὶ ἦτον ὠραῖος—«Εγὼ εἶμαι ὁ ποιμὴν ὁ καλός.—Ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς τὴν ψυχὴν αὐτοῦ βάλλει διὰ τὰ πρόβατα.» Ὁ στίχος οὗτος εὐρίσκεται εἰς τὸ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον κεφ. δέκατον στίχ. 11.—«Ὁ Ἰησοῦς εἶνε ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι τὸν ἀγαποῦν καὶ τὸν ἀκολουθοῦν ἤτοι κάμνουναι τὸ θέλημά του εἶνε τὰ πρόβατά του.

Ὅπως ὁ καλὸς ποιμὴν προπορεύεται τῶν προβάτων καὶ αὐτὰ τὸν ἀκολουθοῦν, οὕτω κάμνει καὶ ὁ Ἰησοῦς, ἀλλ' ἡμεῖς ἀντὶ νὰ τὸν ἀκολουθῶμεν περιπλανώμεθα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ δὲν θέλομεν ν' ἀκούσωμεν τὴν φωνὴν του. Ἐκεῖνος μᾶς κράζει, ἀλλ' ἡμεῖς φεύγομεν ἀπ' αὐτὸν καὶ περιπλανώμεθα ὡς ἀπολωλότα πρόβατα.

Εἶνε πολλὸ ἀνόητον καὶ κακὸν νὰ φεύγωμεν ἀπὸ τὸν Χριστόν. Ὁ καλὸς οὗτος ποιμὴν μᾶς φυλάττει—μᾶς ἐπιτηρεῖ ὅταν πλαγιάζωμεν καὶ ὅταν σηκωνώμεθα. Μ' ὅλον ὅτι ἐγὼ δὲν δύναμαι νὰ τὸν ἴω, ἐκεῖνος μὲ βλέπει καὶ πάντοτε μὲ εὐεργετεῖ. Ἡ διδασκάλισσα λέγει, ὅτι μᾶς ὀδηγεῖ προσεκτικὰ καὶ μᾶς ποιμαίνει μὲ τὸν ἅγιόν του λόγον. Ὅτι αἱ Ἁγίαι Γραφαὶ μᾶς διδάσκουν εἶνε τροφὴ τῆς ψυχῆς. Ὅταν δὲ εἴμεθα ἀδύνατοι ὁ καλὸς Ποιμὴν μᾶς παίρνει εἰς τὰς ἀγκάλας του.

Ὅταν ὁ Ἰησοῦς ἦτον εἰς τὸν κόσμον ἡγάπα τὰ μικρὰ παιδιὰ καὶ ἦτο πάντοτε ἀγαθὸς πρὸς αὐτὰ, ἡξέσω δὲ, ὅτι εἶνε καλὸς εἰς αὐτὰ καὶ τώρα. Δὲν θὰ τὰ ἀφήσῃ, οὐδὲ θὰ τὰ παραιτήσῃ. Ἐὰν ἐκεῖνα εἶνε τόσον ἀνόητα, ὥστε νὰ φεύγουν ἀπ' αὐτὸν, αὐτὸς ζητεῖ νὰ τὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν μάνδραν του, ὅπου θὰ εἶνε ἀσφαλῆ.

«Ὁ καλὸς Ποιμὴν βάλλει τὴν ψυχὴν τε διὰ τὰ πρόβατα.» Τοῦτο πρέπει νὰ ἐννοῇ, ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἀπέθανε δι' ἡμᾶς—ἀπέθανεν ὅχι μόνον διὰ τὰ ἀρνία, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ πρόβατα—Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ διὰ τὰ μικρὰ παιδιὰ ὡς καὶ διὰ τοὺς ἡλικιωμένους. Ὅλα τὰ παιδιὰ, ὅσα εἶνε τώρα εἰς τὸν Οὐρανόν, ἐσώθησαν διὰ μέσου αὐτοῦ. καὶ αὐτὸς ἐσυλλήφθη καὶ ἐκαρφώθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ἐκρεμάσθη καὶ ὑπέφερε πόνον καὶ ἀγωνίαν ἕως οὗ ἐξέπνευσεν. Ὡς, πόσον φιλόστοργος Σωτὴρ ἦτον ὥστε νὰ ὑποφέρῃ ὅλα ταῦτα δι' ἡμᾶς! διὰ τοῦτο τὸν ὀνομάζομεν καὶ ἴδιον ἡμῶν Σωτῆρα.

Ἐὰν ἦμαι ὑπερήφανος, ἢ κλέπτω, ἢ ψεύδωμαι, ἢ κάμνω ἄλλην τινὰ ἁμαρτίαν, δὲν δύναμαι νὰ ἦμαι ἀπὸ τὰ ἀρνία τοῦ Ἰησοῦ διότι ὅλα ὅσα εἶνε ἰδικὰ του εἶνε ταπεινὰ, φιλόφρονα καὶ φιλαλήθη καὶ προσπαθοῦν νὰ κάμουν ὅτι αὐτὸς παραγγέλλει.

Θὰ παρακαλῶ τὸν Θεὸν νὰ μὲ δώσῃ νέαν καρδίαν καὶ νὰ μὲ κάμῃ προσφιλεῖ, καλὴν καὶ ἡμερον κόρην.

Ὅταν ὁ μικρὸς ἀδελφός μου Κωνσταντῖνος ἔξη ἡγάπα τὸν Ἰησοῦν καὶ ἦτον ἔν τῶν ἀρνίων του. Συνειθίζαμεν νὰ περιπατῶμεν ὁμοῦ εἰς τοὺς ἀγρούς καὶ νὰ βλέπωμεν τὰ ἀρνία καὶ νὰ τρέχωμεν ἐδῶ καὶ ἐκεῖ καὶ νὰ συνάγωμεν ἄνθη. Κατὰ τὴν ὥραν τοῦ θανάτου τοῦ ὁ μικρὸς Κωνσταντῖνος ἤμωσε τὰς χεῖράς του καὶ εἶπεν,

- Ἐπιθυμῶ νὰ ἦμαι ἔν ἀρνίον σου.
- Ὡς Ἰησοῦ μου, καὶ νὰ σὲ ἀκολουθῶ.
- Ὁ Σαμουὴλ ὁ γέρον ἦν παῖδιόν σου.
- Εἴτε καθὼς ἐκεῖνος νὰ εὐλογηθῶ! »

Θὰ προσεύχωμαι καὶ ἐγὼ νὰ γείνω ἔν ἀπὸ τὰ ἀρνία τῆς ποιμνῆς του καὶ ὁ Ἰησοῦς νὰ μὲ φυλάττῃ—τότε θὰ συναντήσω τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὸν οὐρανόν καὶ θὰ ἦμεθα πάντοτε εὐτυχεῖς ὁμοῦ καὶ ποτὲ δὲν θὰ χωρισθῶμεν πλέον. Θὰ βλέπωμεν τὸν Ἰησοῦν καὶ θὰ ἦμεθα μὲ αὐτὸν αἰωνίως.

Ὡς, πόσον ὠραῖα θὰ εἶνε! Θὰ προσπαθῶ νὰ εὐφρανῶ εἰς τὴν Γραφὴν ὅσα ἐδάφια δυνήθω περὶ τοῦ Ἰησοῦ ὡς καλοῦ Ποιμένος καὶ τότε θὰ τὰ δείξω εἰς τὸν πατέρα μου. Εἶμαι βεβαία, ὅτι θὰ εὐχαριστηθῇ πολὺ

μέ αὐτά, θά διορθώσῃ τὰ ἐσφαλμένα καὶ θά μὲ φιλήσῃ, ὅπως συνειθίζει νὰ κάμνῃ εἰς τοιαύτας περιστάσεις.

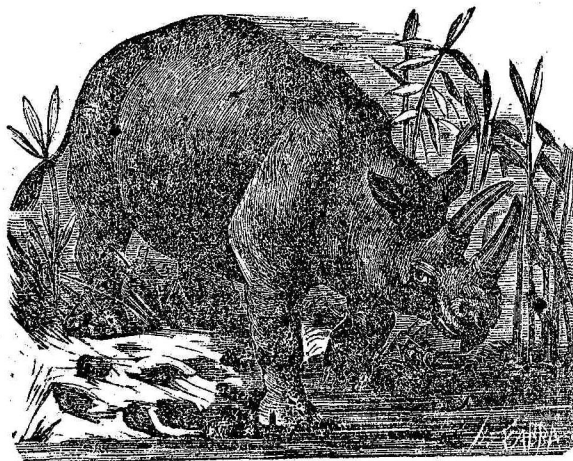
Ἐχετε ὑγείαν, ἀγαπητά μου ἀνράκια καὶ πρόβαται — ἤδη πρέπει νὰ σᾶς ἀφήσω — χαίρω πολὺ, ὅτι σᾶς εἶδα, διότι μὲ ἐχάμετε νὰ συλλογισθῶ περὶ τοῦ μικροῦ ἀδελφοῦ μου καὶ περὶ τοῦ Ἰησοῦ. Ἐγὼ πηγένω εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ θά ψάλλω ἓνα τῶν ἀγαπητῶν μου ὕμνων

«Διὰ παιδία τὰ μικρά

«Σὺ εἶπες, ὦ Χριστέ,

«Μὴ ἐμποδίσῃτε αὐτὰ

«Νὰ ἔλθωσι ἑς ἐμέ.»

ΡΙΝΟΚΕΡΟΣ.

Ὅσον φοδερὸν φαίνεται τὸ ζῷον αὐτό. Λέγεται ῥινόκερος· καὶ εἶνε περίπου κατὰ τὸ ἥμισυ μικρότερον τοῦ ἐλέφαντος, δὲν ἔχει ὅμως ὡς ἐκεῖνος προβοσκίδα ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἄνω αὐτοῦ χεῖλους ἔχει βραχύς τις ὄγκος ὁμοιάζων μὲ δάκτυλον· ἀντὶ χαυλιοδόντων (μακρῶν ὀδόντων) ἔχει κέρατα ἐπὶ τῇ ῥινὸς (καὶ διὰ τοῦτο λέγεται ῥινόκερος) καὶ καπτε δύο κέρατα ὡς βλέπαι εἰς τὴν εἰκόνα. Τὰ αὐτία του εἶνε ὄρθια ὡς τοῦ ἀγριοχοίρου, εἰς ἑκαστον δὲ πόδα ἔχει τρεῖς δακτύλους. Τὸ δέρμα του εἶνε τόσο σκληρὸν καὶ χονδρὸν καὶ κεκαλυμμένον ἀπὸ ἐξογκώματα, ὥστε ἡ σφαῖρα δέν το διατρύπῃ. Τὸ ζῷον τοῦτο εὐρίσκεται εἰς τὰς Ἰνδίας καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν. Τρέφεται δὲ διὰ φυτῶν καθὼς καὶ ὁ Ἐλέφας καὶ κατακυλιέται εἰς τὸν βόρβορον καθὼς ὁ χοῖρος· ὅταν εἶνε θυμωμένον εἶνε φοδερὸν καὶ ἐπικίνδυνον ζῷον. Ἀνασκαλίζει τὴν γῆν μὲ τὰ κέρατά του καὶ περιφέρεται

ὡς μανιῶδες. Ὁ κυνηγὸς σημαδεύει πάντοτε αὐτὸ εἰς τὸν ὀφθαλμὸν, διότι αὐτὸ εἶνε τὸ μόνον τρωτὸν μέρος τοῦ σώματός τε. Εἶνε δὲ λίαν φιλόνηκον καὶ πολὺ φοδερὸς ἔχθρὸς. Γέρων τις κυνηγὸς ἔλεγεν ὅτι ἐπρότιμα ν' ἀντιπαταχθῇ ἐναντίον πεντήκοντα λεόντων παρὰ ἐνὸς ῥινοκέρου θυμωμένου. Τὸ κατ' ἐμὲ προτιμῶ νὰ προφυλάττωμαι πάντοτε ἀπὸ πᾶν ἄγριον ζῷον καὶ εὐχαριστοῦμαι νὰ ζῶ εἰς τόπους ὅπου οἱ ἄνθρωποι ζῶσι φιλικῶς μὲ τὰ ἡμερα τετράποδά των, καὶ νομίζω ὅτι καὶ ὅλοι οἱ μικροὶ μου φίλοι θά ἔχωσι τὴν αὐτὴν μὲ ἐμὲ γνώμην.

ΜΩΡΙΑ.

- Τί εἶνε ὑπερηφανία; Ἡ κορωνὶς τῆς Μωρίας.
 » » Φθόνος; Ἡ ἀσθένεια τῆς Μωρίας.
 » » Φιλαργυρία; Ἡ τάλαιπωρία τῆς Μωρίας.
 » » Ἑλλειψὶς ἀγάπης; Ἀπᾶνθρωπος Μωρία.
 » » Ἀχαριστία; Ἡ λησμονησις ἢ τὸ ἐπίλησμον τῆς Μωρίας.
 » » Πανουργία; Ἡ σοφία τῆς Μωρίας.
 » » Ἀθρησμία; Ἡ ἄγνοια τῆς Μωρίας.
 » » Λαιμαργία; Τὸ κτηνῶδες τῆς Μωρίας.
 » » Ὀργή; Ἡ παραφροσύνη τῆς Μωρίας.
 » » Σκληρότης; Τὸ σύνολον τῆς Μωρίας.
 » » Παθυμία; Ἡ ἀντευχαρίστησις τῆς Μωρίας.
 » » Συρμός; Ἡ ἀμαξία τῆς Μωρίας.

ΜΗΧΑΝΑΙ.

Ὑπολογίζεται, ὅτι εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ βάμβανος εἰς ἐργάτης ἔκτελεϊ τὸ ἔργον, τὸ ὁποῖον ἑκάμνον τρεῖς χιλιάδες ἐργατῶν πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν καὶ ὅτι εἰς τὴν κατασκευὴν . . . (Lace) εἰς ἐργάτης ἔκτελεϊ τὸ ἔργον 8 χιλιάδων ἐργαζομένων διὰ τῶν χειρῶν των!

Ὅσον ἡ ἐφεύρεσις τῶν μηχανῶν διευκολύνει τὴν ἐργασίαν καὶ καθιστᾷ τὰ πράγματα εὐθιγὰ! καὶ ὅμως εἰς τὴν Ἑλλάδα εἰσέτι ζῶμεν εἰς τὸν 19^{ον} αἰῶνα! χωρὶς νὰ ἔχωμεν καμμίαν μηχανήν· οὔτε ἑλληνικὴν οὔτε ξένην.

BIBΛΙΑ.

Τὰ βιβλία, ὅπως οἱ φίλοι, πρέπει νὰ εἶνε ὀλίγα καὶ καλῶς ἐκλελεγμένα, καὶ καθὼς ἀγαπῶμεν νὰ ἐπισκεπτόμεθα τοὺς φίλους ἀπὸ καιρῶ εἰς καιρὸν, οὕτω πρέπει νὰ προσφεύγωμεν καὶ εἰς τὰ καλὰ βιβλία πολλάκι· διότι, ὅπως οἱ εὐκρινεῖς φίλοι, οὐδέποτε μᾶς παραιτοῦσι. Κατ' ἐσχὴν ὅμως πρέπει νὰ προσφεύγωμεν καθ' ἑκάστην τακτικῶς εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφήν, τὸ